

Idvezlégy kegyelmes Szent László király!

Magyarországnak édes oltalma,

Szent királyok közt drágalátus gyöngy,

Csillagok között fényességes csillag!

Szentháromságnak vagy te szolgája,

Jézus Krisztusnak nyomdoka követi;

Te szent léleknek tiszta edénye,

Szűz Máriának választott vitéze.

*(ének Szent László királyról,
XV. századi magyar nyelvű vers)*

A tartalomból:

*Igeliturgikus naptár • Pünkösdi elmélkedés • Dal Szent Lászlóról (címlapon) • Újra
Imalánc Határok Nélkül • A Szent László hermáról • Templomunk karnagya: Mohay
Miklós • Szent László legendái • Szlovákia • Mese a gyerekeknek • Elsőáldozás -
Bérmálkozás • Közös élményeink*

Igeliturgikus naptár

Július

2. péntek: SZŰZ MÁRIA LÁTOGATÁSA ERZSÉBETNÉL

3. szombat: SZENT TAMÁS APOSTOL

15. csütörtök: SZENT BONAVENTURA

22. csütörtök: SZENT MÁRIA MAGDOLNA

31. szombat: LOYOLAI SZENT IGNÁC

Augusztus

4. szerda: VIANNEY SZENT JÁNOS

6. péntek: URUNK SZÍNEVÁLTOZÁSA

11. szerda: SZENT KLÁRA

13. péntek: BOLDOG XI. INCE PÁPA

14. szombat: SZENT MAXIMILIÁN MÁRIA KOLBE

15. vasárnap: SZŰZ MÁRIA MENNYBEVÉTELE (NAGYBOLDOGASSZONY)

20. péntek: SZENT ISTVÁN KIRÁLY

27. péntek: SZENT MÓNIKA

28. szombat: SZENT ÁGOSTON

Elmélkedés

Vegyétek a Szentlelket!

*„Isten szeretete kiáradt szívünkbe
a nekünk adott Szentlélek által.”
(Róm 5,5)*

Az Úr Jézus Vigasztalónak nevezi a Szentlelket. Mivel vigasztal meg minket a Szentlélek? Elsősorban azzal, hogy feltárja előttünk Isten belső életét.

Tulajdonképpen Pünkösöd napján tudták meg az apostolok az örömhírt, hogy Isten közösség, Atya, Fiú és Szentlélek. Hiszen a Szentlélek működése nyomán ismerték fel a názáreti Jézusban az Isten megtestesült Fiát és egyben azt a kapcsolatot, amely az örökkévaló Isten és a názáreti Jézus között van. Jézus mondta: *„Jobb nektek, hogy elmegyek, mert ha el nem megyek, a Vigasztaló nem jön el hozzátok.”*

„Ha Isten nem lenne Szentháromság, nem találnám értelmesnek az életet.”

Ha ugyanis Isten csak egy személy lenne, nem állíthatná Szent János azt, hogy: *„Isten a Szeretet.”* Képzeljünk el egy örökkévalót egyedül, egy egyszemélyes, magányos öröklétet!

Isten a maga képére teremtette az embert és örült vonzalmakat oltott a szívébe, nehogy egyedül próbálkozzék boldog lenni, mert a boldogság forrása a Szentháromság, Isten boldogsága. Ha Isten nem lenne Szentháromság, akkor a világ vigasztalan, félelmetes, jeges mindenség, az ember pedig egyfajta gép lenne. Ma megnyilvánult előttünk, hogy Isten közösség. Az igazi közösségnek nincsen célja, mert Istennek nincs célja. Például a családnak mint közösségnek nincs célja, legfeljebb gyümölcse, amikor felajánlja ezt a közösséget azoknak, akik beleszületnek.

Minden erkölcsi zuhanásunk, minden vigasztalanságunk onnét van, hogy nem hisszük el, vagy, ha hisszük, nem vesszük komolyan, vagy életünkbe nem tesszük át ezt a nagy titkot, hogy Isten közösség, Isten Szentháromság. Az Egyháznak a Szentháromságba vetett hit nélkül össze kellene dőlnie. A

II. Vatikáni zsinaton egyszercsak szólásra emelkedett Wyszynski bíboros, és ezt mondta: „Az Egyház az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében megkeresztelt és összegyűjtött nép.” Óriási tapsot kapott. Az Evangélium nyílt fel ezzel a kijelentéssel.

Igen, csak Istennel, a Szentháromsággal kapcsolatban leszünk személy és leszünk nép! Az Egyház életének nem lenne értelme, ha Isten nem lenne Atya, Fiú és Szentlélek. Sőt, akkor a kinyilatkoztatás sem mondott volna semmi újat, hiszen azt, hogy egyetlen Istennek kell lennie, már a görög filozófusok is kikövetkeztették.

Micsoda vigasztalan világ! A legnagyobb vigasztalás az, hogy Isten Atya, Fiú és Szentlélek. Ez vigasztaljon meg, ha zokogsz, ha sírsz! Isten szeret és Isten szeret téged! A bűnbeesett ember egy ördögi körnek az áldozata. Nem tudja szeretni Istent, mert nem tudja, hogy Isten szereti őt. Nem tudja, hogy Isten szereti őt, mert ő nem szereti az Istent.

Gondoskodik a pogány nemzetekről is, de csak Izraelnek mondja: „Téged választottalak ki a nemzetek közül.” Igen, mert valamiképpen más a jóság, más a szeretet, ha emberi szinten gondolkodunk róla (másként nem tudunk).

Mit jelent a jóság? A jóság számára mellékes, hogy a „tárgya” létezik-e. Inkább ne legyen, csak ne szenvedjen. A szeretet egészen más. A szeretetnek nem mindegy, hogy létezel-e. Pilinszky verssora ezért zseniális: „Lehunyt szemmel sírok azon, hogy élsz.”

A végső kinyilatkoztatás szerint Isten minden népet és minden embert személy szerint szeret. A Szentlélek legnagyobb vigasztalása a mai napon, hogy nagy erővel bizonyítja: ugyanúgy szeret minket, mint Izraelt, vagyis

végtelen isteni szeretettel. Hogy lehet az, hogy egy Istennek én fontos vagyok? Azt hiszem, itt dől el a hit kérdése, s Európa ettől ma megrémül. Nem hiszi el, s ezért menekül vissza ókori bálványaihoz: a kicsapongáshoz, a mammonhoz, a személytelen istenekhez, a lélekvándorláshoz, az ősi nagy monista, panteista valláshoz, ahol minden feloldódik.

Testvéreim, ezt az egyetlen igazi örömhírt nagyon nehéz elhinni! Nem tudjuk komolyan venni, hogy Istennek végtelenül fontosak vagyunk.

„Nézzétek, mekkora szeretettel van irántunk az Atya, - írja az öreg Szent János, aki látta meghalni Krisztust, az Isten Fiát. - Isten gyermekeinek hívnak bennünket és azok is vagyunk. Azért nem ismer minket a világ, mert őt sem ismeri. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, de még nem nyilvánvaló, hogy mik leszünk. Isten szeretete abban nyilvánul meg bennünk, hogy Isten elküldte a világba egyszülött Fiát, hogy általa éljünk. A szeretetnek nem az a lényege, hogy mi szeretjük Istent, hanem, hogy ő szeret minket.” Ha nem tudjuk elfogadni, ha utáljuk magunkat, bizonyos szempontból a legnagyobb bűnt követjük el! Pünköskekor el lehet és el kell hinnem, hogy Istennek végtelenül fontos vagyok.

A Szentlélekisten nemcsak azt mutatja meg nekünk, hogy Isten szeret minket, hanem megadja a képességet, hogy mi is vizsontszeressük őt. Már a természetes embernek is megadja valamiképpen a szeretetre való képességet, de az ilyen szeretetben mindig van valami kudarc. Pünkösdkor eljön a Szentlélek, a bérnálásakor a szívünkbe költözik. A Szentlélek azzal is megvigasztal minket, hogy isteni életéből részesedünk és „a jövődőt hirdeti nekünk.”

Barsi Balázs:
Adventtől Pünkösdig

Riport

Bemutatkozik a klasszikus énekkar és templomunk karnagya

Bár, már alkalmunk nyílt itt az újság hasábjain templomunk klasszikus kórusáról olvasni, mégis úgy gondoltuk, hogy a templombúcsúhoz kapcsolódóan bemutatjuk karnagyunkat, Mohay Miklóst is, akinek a nevéhez fűződik a búcsún megszólaló Ének Szent Lászlóhoz himnusz, és egyben az egyházközségünk Képviselőtestületének tagja is.

Feleséggel és három gyermekünkkel 1990 Karácsony táján költöztünk a Béke-Tatai lakótelepre. Korábbi templomunkat nagyon szerettük (Óbudán, Rómaifürdőn Schunk János atya plébániáját), így némi visszajárás, majd keresgélés után találtunk rá a Béke téri Szent László templomra. Akkoriban új közösség formálódott itt, és kézenfekvő volt, hogy - feleséggel mindketten muzsikusként - bekapcsolódunk a már működő klasszikus énekkar munkájába, szolgálatába.

Magam zeneszerzőként és zeneelmélet-tanárként végeztem a Zeneakadémián. Tanári tevékenységemet is ott kezdtem, majd 16 éven át az ELTE Tanárképző Főiskolai Karán oktattam. 2001-től újra hívtak a Zeneakadémiára, egy évvel később pedig a Debreceni Egyetem Konzervatóriumába. Azóta mindkét intézményben párhuzamosan tanítok szolfézst, zeneelméletet és partitúraolvasást.

Az egyházi zene és a kóruszene iránt gyermekkorom óta érdeklődöm. A szülői ház rendkívül sokat segített ebben. 16 éves koromtól minden vasárnap a Mátyás-templom zenekarában csellóztam másfél évtizeden át. Feleségem, Kati is játszott a zenekarban. 20 évvel ezelőtt abban a templomban volt az esküvőnk is.

Zeneszerzőként elsősorban a kóruszene foglalkoztat, számos egyházi és világi kompozícióm hangzik el különböző énekkarok műsorán, hangversenyeken, kórusversenyeken, felvételeken. Az egyházzene iránti vonzalmamat fejezi ki az is, hogy doktori disszertációm témája is öt Mozart-mise zenei elemzése.

A Béke téri templom kórusának vezetését 1998 őszén vettem át Gyarmati Tóth Tamástól, aki addig a templom kántoraként is tevékenykedett. A húszfős énekkar tagjai többségükben ehhez a plébániához kötődnek, vasárnaponként ide járnak misére, és a plébánia életéből -, annak más közösségeiben - aktívan kiveszik a részüket. A kórus nem csak kórus, hanem lelki-szellemi közösség is. Egyelőre főként a nagyobb ünnepeken éneklünk a 11-es szentmisén, de a repertoárt folyamatosan bővítve arra törekszünk, hogy sűrűbben szerepelhessünk. A miséken való éneklést persze nem hangversenynek, hanem Isten és az egyház szolgálatának tekintjük.

A heti rendszerességgel tartott kóruspróbák mindenkitől áldozatot követelnek, de a szép és értékes zene, valamint az élő közösség, a szeretet összetartja az együttest. A megtanulandó műsor több évszázadot fog át: miséket, motettákat éneklünk a legkülönbözőbb stílusokból. Mindig tanulunk újat is, hiszen nem akarjuk, hogy a repertoár beszűküljön és egysíkú legyen. Új utakat keresünk a gregorián, a legősibb liturgikus stílus tanulásával is.

A kórus szolgálatát jelentősen emeli a zenekar léte is, amit Schunk László, a Képviselőtestület elnöke, egyben a kórus tagja, áldozatos és odaadó szeretettel szervez. Hálás köszönet érte! Örömeinkre a zenekar tagjai is többnyire állandóak. A

klasszikus stílusú misékhez énekes szólisták is szükségesek, ők általában a Nemzeti Énekkar hivatásos énekművészei közül kerülnek ki. Úgy látjuk, hogy ők is szeretettel jönnek hozzánk.

A közösség formálódásához az énekkari próbákön kívüli programok is hozzájárulnak. Örömmel veszünk részt a közös vidéki keresztút-járáson, kirándulásokat, valamint évadnyitó és -záró összejöveteleket tartunk.

A kórus persze nem zárt közösség. Szeretnénk, ha gyarapodhatnánk, nyitottak vagyunk. **Várunk mindenkit**, fiatalot és kevésbé fiatalot, aki szeret, és valamennyire tud énekelni, szeretne jobban idetartozni. Kottaolvasás nem előfeltétel! A kóruspróbák péntekenként 1/27^h-től 1/29^h-ig tartanak az emeleti tanácsteremben.

Várjuk a kedves Híveket!

Mohay Miklós

Teológia

Érdekességek az eucharisztia és a bérmlás szentségéről

Nemrégiben plébániánk közössége két bevezető szentség ünneplésén is részt vehetett. Előbb 17 gyermek elsőáldozását láthattuk, majd rá négy héttel Dr. Udvardy György püspök atya által celebrált szentmise keretében 27 fiatal felnőtt bérmlását figyelhattuk.

Jöjjen itt néhány érdekesség a két szentséggel kapcsolatban:

Az ember az élethez szükséges táplálékfelvételben tudatosítja, hogy az élet forrása nem önmagában van, és hogy a befogadás a lét egyik alapfeltétele. A közös evés és ivás ősidők óta közösséget jelenít meg és hoz létre.

Az Ószövetségben is, a közösség megvalósító jele mellett az étkezés jelenthet többek között áldozatot (pl. a sínai szövetségkötésnél), vagy hálaadó emlékezést (pl. minden étkezés a kenyértöréskor mondott dicsőítő imával kezdődik). A legfőbb megemlékezés Jahve szabadító tetteiről a pászka ünnep, amely a nomádok tavaszünnepéből alakult ki, akik az új legelőkre való érkezést egy kisállat leölésével és közös lakomával ünnepelték; valamint a kánaáni földművelők hálaadó aratási ünnepéből. Izraelben mindezt az

Egyiptomból való kivonulás történetéhez kötötték.

Jézus igehirdetésében az étkezésnek rendkívüli jelentősége van, hiszen a lakoma-közösség Jézusnak az evangéliumokban legtöbbször szereplő jelképes cselekedete. Ezek kapcsán is láthatjuk a „Krisztusi program” kirajzolódását. Így pl. a vámos Lévi házában való vacsorán Jézus kijelenti: „Nem az igazakat jöttem hívni, hanem a bűnösöket” (Mk 2,17); vagy a farizeus Simonnál tartott étkezésen találkozik a farizeus és a bűnös asszony, mely előbbinek a szemléletváltás esélyét adja, az utóbbi számára pedig a megbocsátást jelenti. Jézus asztalközössége a bűnösökkel nagy ellenállást vált ki, így azok védelmezése nem csak kiengesztelődést nyújt, de komoly kockázatvállalást is megkíván.

Az utolsó vacsora értelmezhető Jézus életének összefoglalásaként. Az evangélisták beszélnek arról, hogy ezen Karióti Júdás is jelen van. Az árulóval való lakoma-közösség a legerősebb szimbóluma a másokkal való törődés és kiszolgáltatottság, az étkezés és az élet odaadása kapcsolatának.

Az újszövetségi gyülekezetek folytatják Jézus lakoma-gyakorlatát és az utolsó vacsorára hivatkozva ünneplik az „Úrvacsorát”, illetve a „kenyértörést”. Antik szokás szerint az esti eseményre mindenki tehetősége szerint hoz ételmelet. Az adományokból kiválasztják az áldozathoz szükséges kenyeret és bort, a többit pedig agapé (szeretet-lakoma) formájában együtt elfogyasztják. Ennek keretét a közösség egybegyűlése képzí. Máig ható értelmezésük szerint Krisztus teste tehát közösség Krisztussal az egymással való közösségben, amely szimbolikusan a kenyértörésben és a kehely megosztásában valósul meg. Ezentúl a lakoma-közösség a kiengesztelődés helye.

Már az I. században az ünneplés állandó elnevezése az „eukharisztia” lesz, mely a kenyér és bor fölött mondott –zsidó szokás szerinti- asztali hálaadó imát jelenti. Eredeti –görög- jelentése a végbevitt jótett és az erre való köszönő válasz.

Amikor Traianus császár (98-117) megtiltja az esti összejöveleteket az ünneplés kora reggelre kerül.

A konstantini fordulattal (313) az egyház állami elismerése és számszerű növekedése nyilvános kultusszá teszi eucharisztikus ünnepet. A császári bazilika és bizánci udvari szertartásrend meghatározza új stílusát: az asztalközösség helyett az oltár és a püspöki szék körüli szent történés lesz a középpont. A részesezés titok képében, szimbólumként való szemlélés által történik.

A középkorban a liturgián belül a figyelem az átváltozás pillanatára összpontosul, amelyet a XIII. század óta az ostya és a kehely fölemelése, a csengetés és a térdhajtás emel ki. (A XI. században a széttörendő kenyér helyett jelenik meg a kerek ostya).

A XII-XIII. században megszűnik a kehely laikusoknak való odanyújtása. Még ezeknél korábbi időkben alakul ki - a túlzó tisztelet kapcsán -, hogy az oltáriszentség minden érintése előtt és után kötelező a térdhajtás. Minden eucharisztia-vétel előtt három napos böjt betartásának és a kötelező gyónás elvégzésének szükségességéről is szólnak az emlékezősek. A kézbe áldoztatás helyett - az érinthetelenség hangsúlyozásával - megjelenik a nyelvre való áldoztatás. Egyre ritkábbá válik a szentséghez való járulás, minek következtében a IV Lateráni zsinat (1215) előírja az évenkénti legalább egy húsvéti áldozást. Ugyanakkor megjelenik a tabernákulumba helyezett Kenyér szemlélése, a szentségimádás és az oltáriszentségi körmenetek gyakorlata.

Később a reformátorok a bibliai úrvacsora teljességét hangsúlyozzák, és a lakoma-jelleg helyreállítására törekszenek. A Trentói zsinat (1545-63) ez után rögzíti az eucharisztiaiban jelenlévő áldozati karaktert; megvédi a test szerinti Krisztus valóságos jelenlétének tanát és nem nyilvánítja szükségesnek a laikusok kehely-áldozását.

A XX. században a liturgikus megújulás és ökumenikus közeledés hatására fontos újításokra került sor. X. Piusz pápa (†1914) síkra szállt a gyakoribb áldozás mellett. A II. Vatikáni zsinat (1962-65) túlhalad a valóságos jelenlét leszűkített fogalmán, azáltal, hogy Krisztus jelenlétét vallja nem csak a kenyérben és borban, de a többi szentségben, az igehirdetés szavában és az egybegyűlt közösségben is. Újra teret enged a laikus kehely-áldozásnak

és a liturgia nyelvezetében az anyanyelv használatának. Újra felismerhetővé tették a lakomaközösség kora keresztény alakját azzal, hogy a pap a hívekkel szemben foglal helyet, s az oltárt asztal formájúvá alakították.

Az ősegyház gyakorlatában az apostolok (és utódaik) kézrátétel közben imádkoztak a megkereszeltékért, hogy azok megkapják a Léket (ApCsel 8,17; 19,6). A felnőttek befogadása - amely a katekumenátus után történt - három összefüggő részből állt: a keresztelestől, a kézrátételből (ehhez járult a megkenés) és az eukarisztikus lakomán való részvételtől. A kezek feltétele a gondoskodás és az élet, erő, hatalom átadásának gesztusa. A Bibliában továbbá áldás-cselekmény, gyógyító mozdulat, megbízás jele. Izraelben olajjal való felkenéssel iktatták be a királyokat és papokat.

A keleti keresztényeknél később a szent olajjal való megkenés kap hangsúlyt, míg a nyugatiaknál a kézrátétel. A keresztelest és a bérmálást különbözőségéről még nem beszéltek, a Lélek ajándékozása sok szertartásra felbontott egyetlen beavatás gyümölcseinek számított. Ezek különválása a IV. században kezdődik (bár önálló rítus, liturgikus forma csak a XII. századtól létezik), amikor terjed az áteredő bűn tanával összefüggésben növekvő meggyőződés a lehetőleg korai gyermekkeresztelestől szükségességéről. Ekkor a presbiter (pap) végzi a keresztelest, majd később a püspök a kézrátételt. A kézrátétel ünneplésére a „confirmatio” (megerősítés) szó lesz használatos.

Hivatalosan a IV. lateráni zsinat óta (1215) szükséges az eukarisztia és bérmálás kiszolgáltatásához az értelmi döntőképesség kora, azaz - akkor - a 7-12 éves kor.

A keleti egyházban, Közép-Amerikában és Spanyolországban - a csecsemőknek is - a pap egyszerre szolgáltatja ki a keresztséget és bérmálást. A középkori nyugati teológia kiemeli a bérmálás sajátos funkcióit, mint a keresztény lét teljessége, az igehirdetésre való küldetés és a harcra való megerősítés. A skolasztikus teológia már külön szentségként kezeli a bérmálást. Később a reformátorok - valószínűleg Rotterdami Erasmustól indítva - kidolgoznak egyfajta gyermekkeresztség utáni katekumenátust, melyet kézrátétel és nyilvános hitvallás zár le. Ebből alakul a protestáns konfirmáció. Erre reagálva a Trentói zsinat (1545-1563) igazolja a bérmálás szentségi mivoltát és a püspök kiszolgáltató hatalmát.

A XX. században a liturgikus megújulás folyamán a katolikus teológia a szentség új aspektusait hozza. Ilyen pl., hogy egyénileg kiválasztott bérmászülők lesznek a bérmálkozók útjának kísérőivé, vagy hogy felnőttek beavatásakor a keresztséget és bérmálást ugyan abban az ünneplésben kell kiszolgáltatni. 1971-ben VI. Pál rögzítette a szertartás formáját és szövegét: „N., vedd a Szentlélek ajándékának a jelét”. Ez a görög egyháznak már a IV. század óta ismert formulája, amely a bérmálást, mint a beavatás „megpecsételését” világítja meg.

A magyar „bérma” szó a délszlávból átvett „bermati” változata. Jelentése: erősíteni.

Felhasznált irodalom: A dogmatika kézikönyve, Vigilia Kiadó, Bp., 2002
Várnagy Antal, Liturgika, Lämpás Kiadó, 1999
Tomka Ferenc, Lelkipásztori szentségtan, Bp., 2002

Közös élményeink

VENDÉGÜNK VOLT SILLYE JENŐ...

*„Boldogság, öröm az életem,
akárhova megyek, kell, hogy vigyem.
Örömöm Jézus adta nekem,
hogy ne csak az enyém, de mindenkié legyen!”*

Ebben az évben az ifjúsági hittanon átbeszéltük, hogy a keresztény fiatal milyen környezet veszi körül, hogyan és mennyire kell alkalmazkodnia, hogyan kell környezetében viselkednie és mi vár rá a jövőben. A beszélgetések között több vendéget is hívtunk, akik életükről és hivatásukról meséltek nekünk.

Egyik vendégünk Sillye Jenő volt, a neves egyházzeneész. Különös szeretettel jött hozzánk, mert az ő élete is innen a Béke téri templomból indult. Szép emlékek fűzik ide. Itt hallott először Duval atyáról (Lucien Aimé Duval francia jezsuita pap), aki gitáros zenével vonzotta a templomba a fiatalokat. Jenőnek ez nagyon megtetszett és arról álmódott, hogy ha lenne egy gitárja, megtanulna rajta játszani, írna olyan szép dalokat, mint Duval atya, és ő is boldogan járná az országot. Énekelne az embereknek Jézusról, és arról, milyen jó Isten szeretetében élni. Imája meghallgatásra talált és így megváltozott egész élete.

Jenőnek a mai napig, sok nehézséggel kellett megküzdenie, de ezek számára mind tanulságul szolgáltak. Problémáin máig mély, egész életét meghatározó erős hite segítette át.

Így indult el, és alakult tovább az élete, ami bár megpróbáltatásokkal teli, mégis szép és gyümölcsöző mind a családjában, mind a magyar Egyházban.

Ma ötgyermekes családapa, két unokája van. Még mindig fiatalos lelkülettel járja az országot és fáradhatatlanul hirdeti énekével és gitárjával Jézus szeretetét mindenkinek.

Mayer Diána

A NAGYBÖJTI LELKIGYAKORLAT

Az idei nagybajtben a hívek számára meghirdetett lelkigyakorlatot Dr. Kerényi Lajos piarista atya tartotta. Jelenleg az Ecseri úti templom plébánosa. Emellett tanít és rengeteg időt tölt a betegek között: látogatja az öngyilkosokat, a haldoklókat, a zárt osztályon levőket, az onkológia betegeit és az aids-eseket.

Lajos atyát nagyon sokan várták. Egyrészt a fiatalok, akik Nagymaroson, Egerszalókon, stb. rendszeresen hallgatják; másrészt azok a régi Béke tériek, akik már akkor is ide jártak, amikor Lajos atya kb. negyed évszázada káplánként szolgált templomunkban. Nosztalgiával érkezett hozzánk és az első kérdése volt, hogy van-e még valaki, aki már akkor is ide járt. Voltak...

Előadása során a legkomolyabb teológiai tanításokat lopta be mondataiba, amelyeket a legegyszerűbb példákkal támaszott alá. A kórházban szerzett

„élményeit” használta fel, hogy megértesse azt, hogy hogyan kell élnünk, viselkednünk és megélnünk Isten szeretetét.

Mint mindig, elsősorban most is a fiatalokat célozta meg mondanivalójával, de úgy, hogy azt öreg, fiatal - mindenki - magáénak érezhette.

Egyéni előadásmódja a hallgatóságot oly nagyon lenyűgözte, hogy a második napon már lényegesen többen vártuk a prédikáció kezdetét. Még az aznap kirándulók is igyekeztek mielőbb hazaérni és sportcipőben, hátzissákkal vettünk részt a misén.

A tavaszi kiránduláson kapott testi felfrissülést méltóan koronázta Lajos atya nagyböji lelki útmutatása.

Mayer Ferencné

Elsőáldozás

Hosszú felkészülési folyamat végére érték gyermekeink 2004. május 9-én, nevezetesen magukhoz vehették az Úrjézus testét és véréét. A hónapokon keresztül tartó előkészítés eredményeképpen, valamint nagy izgalmak árán elsőáldozók lettek. Izgultak ha kellett, ha nem.

Izgalomra okot adott: - a vizsga,
- a gyónás,
- a szereplés és nem utolsó sorban
- az áldozás.

Ezenkívül még egy csomó profán kérdésre is választ kellett adni, miszerint eljön-e akit meghívott, ha eljön időben ideér-e, és hol találkozunk vele, de ugye a Papa is itt lesz.....

Maga az első áldozás egy jól szervezett és működő menetrend szerint zajlott, amiért köszönet és hála illeti Róbert atyát. A gyerekek aktívan bekapcsolódtak a mise részeibe, a könyörgésbe, a fohászt és köszöntő verseket ők mondták.

Életük ezen **megismételhetetlen eseményét**, a mise ünnepélyessége és az azt követő agapé tette - remélem - felejthetlenné.

Szabó Marika

A leghosszabb út

2004. június 6.

*„Krisztusban kapjátok meg ti is a megígért Szentlélek pecsétjét,
miután hallottátok az igazságról szóló tanítást, üdvösségetek evangéliumát
és hittetek benne.”*

(Ef. 1, 13)

2004. június 6. reggel: 10⁰⁰-11³⁰

Ez a másfélórányi időtartam forduló pontot jelentett azoknak a fiataloknak, akik aznap résztvettek a szentmisén. A többiek nevében nem beszélhetek. Nem írhatom le, hogy mit éreztek, mit gondoltak abban a pillanatban, mikor az Egyház felnőtt tagjaivá váltak. Nem tudom, hogy hogyan készültek fel lelkiekben. Ezt ők tudják nem én. Csak a saját nézőpontomból mesélhetem el, hogy mi volt akkor, amikor a püspök

felém emelte kezét és megkérdezte: „Ígéred?” S még így sem lehet teljesen elmondani, hogy milyen volt. Ezt át kell élni. De egyáltalán meg lehet-e érteni, fel tudjuk-e fogni, hogy mi mellett is köteleztük el magunkat? Mi az amit lényegében magunkhoz vettünk? Ajándék vagy eredmény? Ez az amit el kell dönteni, miközben végig megyünk azon az úton, amely e szentség felvételéhez vezet. Ezen a hosszú úton merülnek fel bennünk a kérdések, melyek alapjaiban ingathatják meg hitünk pilléreit. Egyáltalán mi az amiben hiszünk? Miért vagyunk hívők, egy távlati ígéret miatt vagy csak azért, mert feltételek nélkül akarunk hinni Istenben, esetleg hitünk nem más, mint babonás félelem egy láthatatlan lényel szemben? Mi a bizonyítéka annak, hogy ha tiszta lélekkel hiszünk és egész életünkben törekedünk a tökéletességre, akkor az örök élet vár ránk? Ha ebből a szemszögből nézzük, akkor a vallás nem más, mint elnyomás, uralkodás az akarat felett. De ez csak az egyik nézőpont.

A kérdésekre sosem fogunk választ kapni és ez az egész árnyoldala. Egyszerűen csak higgyünk. A hitünkért nem kérhetünk semmit? Miért? Mert ajándék? Ugyanakkor vigasz is lehet. S a vigasz ajándék annak, akinek a lelke háborog. Akkor mi az amit cserébe szeretnénk a hittünkért? Mi az, amit annyira keresünk? A választ döntse el mindenki magának. Én az értelmet keresem. Egyszerűen csak az értelmét az egésznek. Érteni akarom a vallásomat, nem pedig egyszerűen csak elfogadni és boldog együgyűségben mosolyogni. Mert nem erről szól. Ugyan a hit Istenben nem árukapcsolás, nem egyet fizet kettőt kap alapon működik. A lényeg az, hogy higgyünk Benne. De egyszerűen nem lehet hinni. Fogadjunk el egy olyasvalamit, ami három részből -, Atya, Fiú, Szentlélek -, áll? Ebből a három személyből kettőt nem lehet látni, a középsőt, a Fiút pedig kétezer év távlatából szemléljük. Akkor miért ez az egész? Az élet végességének közelsége sarkal arra minket, hogy higgyünk? Ezeket a kérdéseket feltettem, akkor még leendő bérmaapámnak, aki igen csak elcsodálkozott azon, hogy eme kételyek mellett valóban fel akarom-e venni a Bérválás szentségét. Bérválkozásom óta néhány kérdésre választ kaptam, de a többségére nem. Így hát az út végig járása nem ért véget. Az egész vallás értelmét még mindig keresem és ezért nem válik az egész unalmassá számomra...

Mándoki Róbert

Szent Lászlóról...

A Szent László Herma története

Szent László király 1095-ben halt meg. Testét a nagyvárad székesegyházban temették el. III. Celestin pápa 1192-ben szentté avatta. Ekkor felbontották sírját és testét díszes sírba helyezték át. A koponyát azonban külön választották és mellszobor alakú tartóba helyezték, majd a sír fölé tették. Ez az ereklye nemcsak a vallásos tiszteletnek volt tárgya, hanem az igazságszolgáltatásban is szerepe volt, rátették kezüket a vallomástevők, és ott volt a nemzet életének minden jelentős eseményénél, így a csaták mezején is.

Az ereklyetartó 1406-ban, egy tűzvészben megrongálódott, magának az ereklyének azonban nem esett baja. Ezután hamarosan, még Zsigmond királysága alatt készült a mai ereklyetartó. A koponya ezüst borítással lett körülveve, de a felső részén érinthető maga a koponyacsont. A Herma felül kinyitható és ott van belehelyezve az

ezüstlemez borítású koponya.

László Gyula történész-professzor szerint - akinek alkalmá volt a Hermát tüzetesen megvizsgálni -, az ereklyetartó arcvonásai magának, Szent Lászlónak az arcvonásait tükrözik.

Az ezüsttövezetből készült Herma később a Báthori család kincstárába került. Naprághy Demeter, a fejedelem kancellárja - aki veszprémi, majd győri püspök lett - hozta magával 1606-ban. Prágában restauráltatta a Hermát. A koronán ekkor kicserélték az igazi drágaköveket. A Hermát Telekesy István a törökök elől az ausztriai Borostyánkő várába vitte és a törökök elvonulása után került vissza Győrbe.

A XV. század végén az állkapcsot elválasztották a koponyától, és azt Bolognában őrzik. A nyakszirtcsontból pedig Zichy Ferenc püspök 1775-ben egy darabot a nagyvárad székesegyháznak adományozott és azt ott szintén díszes hermában őrzik.

Simor János püspök 1861-ben az újonnan restaurált Hédervári kápolnában helyezte el a Hermát. Szép oltárt készíttetett és díszes üveggel borított tartóba helyezte.

A szent király ereklyéjének tisztelete az 1762-es földrengés után terjedt el. A hívek ugyanis Szent Lászlóhoz folyamodtak, hogy a földrengés veszedelmétől mentse meg Győrt. Nem is érte súlyosabb kár a várost. Zichy Ferenc püspök rendeletére ettől kezdve minden évben körmenetben hordozzák körül az ereklyét. Először a város falain tették ezt, majd azok lerombolása után az utcákon tartják a körmenetet. A körmenetben eredetileg papnövendékek vitték a Hermát. 1919-ben a kömmün idején azonban a győri polgárok vállalták, hogy vállukon viszik és azóta ez a hagyomány él tovább. 1950-1989 között szünetelt a városi körmenet, csak a Székesegyház falain belül tartották meg azt. A rendszerváltás óta ismét ünnepélyes keretek között, katonasággal és zenekarral kísérik a győriek Szent László hermáját a város utcáin.

A Herma hazánk harmadik kiemelt nemzeti ereklyéje, a Szentkoronát és a Szent Jobbot követően. A világ minden részéről felkeresik a látogatók. 1971-ben a Hédervári kápolna restaurálásakor a Simor püspök által készített oltárt lebontották és a Hermát egy fekete márvány talapzatra helyezték.

(www.gyor.egyhazmegye.hu)

SZENT LÁSZLÓ LEGENDÁK

László Vitéz

Egyszer a kunok betörték Magyarországra. László, aki akkor még csak herceg volt szélesebesen odanyargalt. A kunok felmentek egy hegy tetejére. Lászlót követve a magyarok egy ösvényen haladtak, amit László vágott az ellenség között. Egyszer csak észrevette, hogy egy magyar leányt elrabolt az egyik kun. Üldözöbe vette hát és hosszú küzdelem után legyőzte a kun vitézt. A lány így megmenekült.

Tordai hasadék

Amonda szerint a tordai hasadék úgy keletkezett, hogy amikor egyszer valamely oknál fogva menekülnie kellett a Szent királynak a kunok elől, fohászodott Istenhez, hogy mentse meg őt.

Egyszer csak megnyílt a tordai hegy László mögött. Így a kunok nem tudták utolérni. Lászlónak többször nem kellett megfutamodnia semmiféle ellenség elől.

Szent László pénze

Egyszer, mikor a kunok László elől menekültek, a kun vezér szórni kezdte a pénzt és mondta társainak, hogy ők is tegyék ezt. A magyarok látván a sok pénzt megálltak és elkezdtek szedni. László mondta, hogy ráérnek arra később is. A magyarok nem hallgattak rá. László erre imádkozni kezdett. Ezután a pénz kövé vált. A magyarok erre lóra ültek és folytatták a kunok üldözését.

Szent László forrása

Megesett egyszer, hogy László és serege étel s ital nélkül bolyongott napokon keresztül. A vitézek egyre csak dőltek ki. László imádkozott, hogy Isten adjon eleséget az embereknek. Ekkor hirtelen rengeteg vadállat csődült át a pusztán.

A katonák levadászták az állatokat. Ekkor ismét imádkozott László, hogy az Isten adjon inni is az embereknek. És egyszercsak forrás fakadt egy sziklából, így az emberek nem haltak szomjan.

Máskor László harci lándzsájának érintésével is fakasztott forrást és Szög nevű lova patájának nyomán is tört elő víz.

(Ilyen forrásvíz eredetről beszél pl. a szentkúti, a jászó-döbrödi, a benei, a csikszépvízi és nagyváradai hagyomány)

Szent László füve

Egyszer egy nagy csata után a halottak szaga megrontotta a levegőt és ragályos betegségek terjengtek. A nép zúgni kezdett, hogy vissza kellene térni a régi pogány hitre, mert akkor elmúlnának a bajok.

A király megbotránkozott ezen, s a sátrába ment imádkozni. Egyszer csak hatalmas fényesség támadt a sátorban és egy hang azt mondta:

- Ne csüggedj László! Öltsd fel királyi ruhádat, tedd fejedre koronád, fogd íjad s menj ki a sátorból! Lőj ki egy nyílvevő! Ahol az földet ér, ott olyan fű lesz, ami meggyógyítja népedet.

Akik ezt hallották, követték Lászlót. László úgy tett, ahogy a hang mondta, és mindaz bekövetkezett, amit az ígért.

Mese a gyerekeknek...

Mese Szent Lászlóról

Szent László király csodálatos dolgairól regélek most, olvassátok, hallgassátok kegyeletes szívvel. Sem azelőtt, sem azóta nem volt a magyaroknak királya, aki vele vetélkedhetett vitézségben. És tündökölt az ő lelkének tisztasága, nem volt azon egy mákszemnyi folt. Szent életéért szerette az Isten, s valahányszor nagy veszedelem fenyegette a kegyes szívű királyt és népeit: segítségére küldte Isten angyalait, s népeivel együtt csodálatos módon megmenekült.

Egyetlenegyszer kényszerült megfutamodni a világhíres vitéz László király az ellenség elől, mert egymagára maradt, s amint körülnézett, látta, hiábavaló nagy ereje, vitézsége: nem verhet le százakat egyedül. Érezte, hogy szüksége van rá még a magyarnak. Megsarkantyúzta hát kedves Szög paripáját, s nekivágtatott a tordai hegyeknek.

- Utána! Utána! - ordították a kunok, hogy ég-föld zúgott az ordításuktól.

Ha Lászlót kézre keríthetik, övék lesz a magyar föld: mind László után vetették hát magukat. Véres hab vert ki a paripáján, már-már utolérték a kunok. Még egy pillanat, s magyarok aztán sirathatják Szent László királyt.

- Ó, Uram, segíts! - fohászodott föl László, szemét az égre emelvén.

S ím, abban a pillanatban kettéhasadt a tordai hegy: László háta mögött rettentő hasadék tátongott. A kunok döbbenve állottak meg a hasadék partján, tehetetlenül néztek erre-arra, hol kerülhetnének ismét László nyomába, de amerre néztek, nagy hosszúságban húzódott a hasadék, László meg csendes, lassú léptekben mendegélt tovább, vissza az ő népéhez.

Felhívás

Újra Imalánc Határok Nélkül

Kedves Testvérünk!

Május 23-án Mariazellben, a Népek Zarándoklatával bezárult az egy éves Közép-Európai Katolikus Találkozó (KEKT), melynek egyik fontos lépése volt, hogy a nyolc ország püspöki konferenciáinak elnökei közös körlevelet adtak ki Mariazelli üzenet címmel, amelyet május 30-án hirdettek ki templomainkban.

Ebben a körlevélben szerepel hét kérés, amelyet a püspöki karok keresztény testvéreiknek ajánlanak. Ezek: megmutatni Krisztust az embereknek; imádkozni tanulni és imádkozni tanítani; gyarapodni és elmélyülni a hitben; jelet mutatni; védelmezni a vasárnapot; védelmezni és kibontakoztatni az életet; előmozdítani a szolidaritást Európában és világszerte. A püspökök arra is felhívják a figyelmet, hogy az együttes cselekvésnek nem szabad a Népek Zarándoklata után összezsugorodnia és bízgatnak a folytatásban, melynek egyik formája éppen az egymásért vállalt imádság lehet.

A KEKT egyik gyümölcse a magyar kezdeményezésű **IMALÁNC HATÁROK NÉLKÜL**, amely **rengeteg embert mozgatott meg** határok nélkül a legmodernebb technikai eszköz segítségével: az Interneten keresztül. Helyszínváltoztatás nélkül **több százan imádkozták a rózsafüzért naponta**, azonos imaszándékért több mint három hónapon át.

Az Imaláncnak legyen Ön és közössége is tagja! Az **IMALÁNC HATÁROK NÉLKÜL** folytatódik! A Szűzanya kérésével: szüntelenül imádkozzatok (!) és a Mariazelli Üzenet kéréseivel összhangban folytatjuk az Imaláncot továbbra is a nyolc országért, valamint Európa és a Világ többi országáért is. A pünkösdi Imalánc kiegészül még életállapotokkal is.

Dr. Beer Miklós váci megyés püspök atya hamvazószerdán indult **IMALÁNC HATÁROK NÉLKÜL** kezdeményezésünk támogatója így írt az Imalánc fontosságáról: „...imádság nélkül messze vagyunk egymástól. De ha imádkozunk egymásért, nemcsak Istenhez leszünk közel, hanem egymáshoz is. Jézus anyja, Mária kapcsol össze minket, mint egykor az első Pünkösd előtt...”

Több, mint három hónap alatt az ország legkülönbözőbb településeiből regisztráltak. Az egymásért vállalt imádság fontosságát mutatja, hogy felvidékről, délvidékről, továbbá Erdélyből, Kárpátaljáról, valamint a diaszpórában élő magyarság részéről Németországból és a tengeren túlról is több magánszemély és imacsoport is bejelentkezett. Az Imaláncban a május végi összesítő statisztika alapján az egyes országokért a következő létszámmal imádkoztak: Bosznia-Hercegovináért: 3993, Csehországért: 4167, Horvátországért: 4138, **Magyarországért: 4903**, Ausztiráért: 4018, Lengyelországért: 4488, Szlovéniáért: 4332 és Szlovákiáért: 4526 imádkozó.

A nagy lelkesedésre való tekintettel és a Mariazelli Üzenetet figyelembe véve a **következő Imaláncot Pünkösdtől, május 30-tól október 8-ig hirdettük meg**. Kérjük, hogy jelentkezzenek ismét **on-line** a <http://imalanc.zarandok.hu> vagy a www.imalanc.hu internetes oldalakon a megszokott módon, vagy hétköznap 15-17 óra

között telefonon (06 1) 225 31 19, faxon: (06 1) 225 31 18 vagy e-mailben: imalanc@zarandok.hu címen, vagy személyesen a 1126 Budapest, Böszörményi út 20-22. a Zarándok Könyvkiadó irodájában.

Várjuk az **IMALÁNC**ba! Legyen békesség közöttünk...!

Szeretettel:

IMALÁNC HATÁROK NÉLKÜL szervező csapata:
Zarandok.hu, imperfectum együttes, Virtuális Plébánia

Meghívó

SZLOVÁKIAI BUSZKIRÁNDULÁS

Nagy örömmel hívunk mindenkit, akit érdekel a szomszéd ország sok nevezetessége, természeti kincsei. Augusztus 20-22-ig egy külön busszal szervezett három napos programra kerül sor. Bejárjuk középszlovákia szép tájait, és felkutatjuk a legérdekesebb látnivalókat.

Úticéjaink: Selmecebánya, Zólyom, Krasznahorka, Betlér, Dobsinai jégbarlang, Szepesség és Kassa

Szálláshelyünk egy iskolában lesz, ahol feltehetőleg egy légtérben fogjuk eltölteni közösen az éjszakákat. Egyes kivételes esetben tudunk szerezni ágyat. Hozni kell tehát polifoamot és hálósákat.

Részvételi díj: 4500 Ft/fő. Ez tartalmazza az utiköltséget, a belépődíjakat, és a szállásdíjat is. Mivel van előttünk még 2 hónap a megvalósulásig, szeretnénk ebben a folyó hónapban legalább 1000 vagy 2000 Ft előleget beszedni attól, akit komolyan érdekel a program. Következő hónapban a maradék 2000 Ft-ot, végül augusztusban az 500 Ft-ot.

A megszabott összeg nem tartalmazza az ételmezést, ezt mindenkinek egyénleg kell megoldania. Viszont lehetőséget biztosítunk éttermi étkezéshez, ha igény van rá. Ennek összege kb. 120-150 korona. (1 korona kb. 7 Ft.) Ez az összeg egy két fogásos főtt ételt tartalmaz. Ennek részleteit még szeretnénk közszavazásra bocsátani a jelentkezők körében.

Utazás: 45 fős busszal megyünk. Mivel átkelünk a határon, szükség van útlevele, vagy akinek van új személyigazolványra. 14 éven aluli gyerekeknek természetesen csak útlevel jöhet szóba. Akinek tehát nincs, annak be kell szereznie a Polgármesteri Hivatalban.

Szintén fontos, hogy aki még diák váltsa ki a nemzetközi diákigazolványt. Ezt két igazolványkép és a diákigazolványa bemutatásával lehet megtenni a Vista utazási irodában: Andrassy út 1. Tel.: 4299999 - 5-ös mellék.

Mivel a jelentkezők létszáma a busz befogadóképességéhez kötött, csak 45 fő jöhet. Tehát az esetleges későbbi jelentkezést ez teszi bizonytalaná.

Viszont, ha nem tudjuk megtölteni a buszt, akkor a program elmarad, és helyette a Miskolctapolára megyünk barlangfürdőzni egy napra azokkal, akik szeretnének közös élményben résztvenni.

Jelentkezés Szolnoki Vicánál: 3 408408-as vonalas, és a 30/4346078-as mobil számon. Határidő: június 30.

SZERETETTEL VÁRUNK!

Várjuk észrevételeiket és javaslataikat:

web: <http://beketer.isCool.net> (új képekkel)

e-mail: trebaci@freemail.hu

levelezőlista: beketer-feliratkozas@primlista.hu